

נור אהרן

פרשת
פנחס

כניסת השבת: י-ם: 19:07 מרכז: 19:28 נא לשמור על קדושת הגליון. אין לקרוא בשעת התפילה או קריאת התורה

תפתח את הלב, אבא ממתין להזמנה שלך

את אבא שלי... פנחס הרגיש שמעשה זמרי פותח את הדלת לאבא ומסמן לו "היציאה משם..." והכל עם טענות 'הלכתיות', נכון, אסור להתחתן איתם "לא תתחתן בם", אבל קצת להשתחרר, ליהנות, "לצחק" עם הגויים, פה ושם מסיבונת קטנה, למה שתהיה בעיה? פנחס קם על רגליו בטיימינג הנכון ואומר למשה: רבנו, אתה לימדתנו את ההלכה שנמסרה לך בסניני בעל-פה "קנאים פוגעים בו", הלכה זו יכול לקיים רק קנאי אמיתי בעל רגש. יש לך אבא שהוציא אותך מחיי הג'ונגל במצרים, רומם אותך, ירד עד אליך, הכניס אותך לתוך ביתו, ואתה? אתה מוציא אותו? את זה פנחס לא יכל לסבול אפילו לרגע, ובקנאה אמיתית לשם ה' הציל את עם ישראל מכליה. לנו זה נראה שהתורה באה לספר לנו סיפורים על אדם שקראו לו פנחס... חבר'ה, טעות! התורה באה לספר לנו שבכל אחד מאיתנו קיים הפנחס הזה! מעוניין בדוגמא? למשחקי האולימפיאדה, בשביל לראות איזה אחד מג'מייקה יחד עם חבריו הטוב הצ'יטה מברזיל, אנשים מגיעים שעה קודם לאצטדיון לתפוס מקום... ואתה - קמת בבוקר בתחושה שאף אחד לא לצידך? קום גם אתה, תתפוס גם אתה מקום בבית הכנסת, תפתח את הדלת, תפסע כמה

צעדים ותאמר "בבית אלוקים נהלך ברגש" תתחיל להתרגש, אבא מחכה רק לך! סגור ת'דלת, ואל תתן לאף אחד להכנס. אלא מה? באויר ישנו כעת נגיף שמשתולל ובע"ה גם אותו נעבור, אך כל בר דעת מבין שיש פה חידק קצת יותר קטלני... חידק שרוצה לגרום לנו לשכוח דבר חשוב מאוד. מה הדבר החשוב ביותר הנצרך לכל אחד מאיתנו? התשובה - קשר

מיוחד עם אבינו שבשמים! טיל הטומאה ששיגר בלעם בעבר, זהו טיל שנועד להסיה את דעתנו לדברים אחרים. בואו ונלמד מהי האסטרטגיה הבלעמית שעד היום מאיימת על אומה שלימה. חבר'ה, הגיע הזמן להתחיל לחשוב ברצינות מה קורנה לנו לאחרונה ומהו הפתרון האמיתי. בהצלחה!

עזוב אותך מה"כולם", אתה הרי לא מעוניין להיכלם...

בעלי התוספות שואלים מה כבר יכל בלעם הרשע לקלל ברגע של שניה וחצי... עד שהיה פותח ב"יהי רצון מלפניך" היה עובר כבר 3 שניות? ומתרצים: מילה אחת - כלם! הרעיון הבלעמי, מבאר הרב בעומק, הוא להכלים אותך! איך? פשוט מאוד, ברגע שתפסיק להחשיב את המתנה האלוקית האדירה שהוענקה רק לך, את המנוע טורבו WXL10000 - הלב היהודי החם שיכול להגיע פה בעולם לכאלו גבהים. הבלעמיות

אורי מליקה, מהמצטיינים של חברת המשלוחים "לך ולמענך הכל בזמן", משתומם. 30% מהעובדים בחל"ת, ומתוך הנשארים 40% הודיעו לו שאת הטיוול המתוכנן והמדובר הם מעדיפים לדחות. נו טוב, לא כולם מרגישים בנח לצאת היום לכל מקום. אך ה-60% הנותרים, אותם חובשי כיפה, באו בתירוץ אחר לגמרי. מה יש? הם טוענים שלא כל כך נעים לצאת לטיול ולהשאיר את אבא בבית! מה? אתם רציניים? פנה אורי לחברו הטוב מאיר אסולין שאת הכיפה במבצבצת שלו אפשר לראות מידי חודש שהולכת וגדלה לה, "מאיר, אתה חייב להעניק לי הסברון קטן. מה פירוש להשאיר את אבא בבית?" ואז מאיר במשפט מוחץ הלהיב וריגש מחלקה שלימה, איך הוא אומר - "לקב"ה יש זמן מיוחד שהוא דאג לעצור לנו את החיים". מדוע? האם כדי להרגיז אותנו? או אולי סתם לבחון אותנו מי באמת מוכן להתאמץ ולהתאפק ולהשאר תקוע מבלי להתלונן? או אולי בכלל הסיבה היא לגמרי לגמרי, אבל הפעם לגמרי, שונה מכל החלתי"ם שמסביבנו... חבר'ה! ימי בין המצרים עם שני הצומות בשיא החום הכבד תוך פחות מחודש, ועם אי שמיעת המוזיקה, ועם ועם ועם... תתפלאו לשמוע - הם הימים הכי יפים של השנה!



ומבאר מורנו ורבנו הרב יוסף מרקוביץ שליט"א: הימים הכי מתוקים בשנה הם ימי בין המצרים! והדובדבן - ט' באב! חבר'ה, זה הזמן שלנו לנצל את המעמד הגדול של ימי בין המצרים. יוצאים לדרך!

עוצרים את המדינה בשביל להחזיר את אבא

ימי בין המצרים לא נועדו להציק לנו, ובטח לא כדי שנעמד

עם סטופר ונחכה מתי כבר יגמרו... הימים הללו הם מתנה אדירה שהעניקו לנו חז"ל - תעצור ת'מרוץ המטורף אחר הכלום, תרגיש את היתמות, את הבל הנאות הרגע. המטרה של ימים אלו היא שנעצור ונתבונן בדבר אחד. מה יש? יש פה אבא שלא התייאש מאיתנו! יש פה אבא שמעוניין לשדרג לנו את הקשר. אבא רוצה לחזור לימים שהיה לנו כיף להכנס לבית שלו... אבא רוצה שנתחיל ליהנות מחוויה שנקראת 'תפילה!' תשתוקק לאכול סנדוויץ' נוסף רק כדי לברך ברכת המזון, לדבר עם ה' ולא עם הסיודר, לבקש שהתורה תכנס ללבך לא פחות מהשוקולד השוויצרי שקנית אתמול בסופר...

כשהאבא בצער, הבן צועק איי...

פנחס בן אלעזר קינא את קנאת ה', לקנא לאלוקים הכוונה בשביל אלוקים! "כואב לי שאומרים לאבא שלי לצאת, עד כאן! תוציא אותי ולא

הולכת בשיטה למעלה מ-3300 שנה. מהי השיטה? כ.ל.מ. ידוע שחיי האדם תלויים בשלשה איברים - מה, לב וכבד! בלעם מעוניין שתתחיל ת'יום שלך עם הכבד! קודם כל תדאג לכבוד שלך! ואז תכניס ת'לב טוב טוב לרצונות שלך, וממילא המח יפסיק לחשוב בהגיון איך לדאוג לכבוד של אבא! ומה הפתרון? מבאר מורנו הרב, אלוקים החליף לו את המילה, ובמקום כלם - הג'וקר הזה פלט "ויהי בישורון מלך..." במילה מ.ל.ב. טמונה כל הצלחתנו להחזיר את אבא לבית, איך? התשובה: קודם כל מה, סוף מעשה במחשבה תחילה. אח"כ תכניס את כל הלב, ובסוף גם הכבוד החומרי יהפוך למהות רוחנית. איך עושים זאת? בואו ונציץ קצץ על הפרשה ונבין עד כמה אנחנו לא מבינים באיזו רמה שלש דאגה אבא דואג לנו. בהצלחה!

ההגדרה לדירה רק עבורך - תמה!

בהמשך הפרשה נאמר "אך בגורל יחלק את הארץ" לכל שבט צריך לדאוג למקום לפי כמות האנשים, לדוגמא שבט שמעון המונה 22,000 איש יקבל איזור של 22,000 יחידות דיוור, וכן על זו הדרך. אלא שעם ישראל ראו דבר פלא: שני מוקדי קלפי הועמדו זה לצד זה. באחד שם השבט, ובשני מקום בארץ הקדושה. והנה שבט שמעון עולה, והמקום... נס! בדיוק מתאים לכמות האנשים... בני ישראל ראו בחוש את הקשר המיוחד שהקב"ה דואג להם, גם בגורל שנראה מקרי, כל אחד מקבל מה שמגיע לו...

כשתרגיש כמה אביך נמצא כאן לידך ומחכה לך! כשתבין שהכל בשליטתו, שהוא מתכנן לך את הפרנסה ולא 'הראש המבריק' שלך, אם כך לא תברח לפני שתאמר מכל הלב עלינו לשבח לאדון ששייך לו הכל. מבאר מורנו הרב, לקנא לקב"ה פירושו לקנא מדוע רק כשמדובר בפרוייקט שאני הולך לגרוף קופה אז אני דואג שהכל יעשה בשלימות... אהה, מכאן תפעיל את הקנאה האמיתית, לא רק עבור ההצלחות שלי אני אדאג לכל דבר בשלימות, הפוך! ההצלחה שלי היא שאבא שלי מצליח! ביהדות אין מושגים של מזלות וגורלות, המזל הוא בסה"כ הוזלה שמחליטים כעת להוזיל לך משמים... [שפתי חיים]. עד מתי תבין שאבא עוטר אותך בעבותות של נייר צלופן, ולא כזה נייר של שלש בעשר... זוהי עטיפה מיוחדת שעין כמו שלנו לא יכולה לקלוט ה' אוהב אותך, ה' מפנק אותך... ואתה ואני וכולנו מה אנחנו אמורים לעשות מנגד? התשובה - לקנא! לב יהודי לא יכול לסבול שמעניקים את הקרדיט בכזאת רמה של התלהבות לסוג אנשים שבכאילו עוזרים לנו... מעוניינים בדוגמא? קבלו! בשבוע הבא דודה ציונה מראשון לציון מחייגת "בוקר טוב אריה" כן דודה זה אני... "טוב תראה חמוד, אני ובעלי חשבנו שחבל שיהיו באמתחתנו חמש דירות ברחבי הארץ, ואתה נשמה טובה כמה סבתא ע"ה אהבה

אותך... אם היא היתה רואה את אריק הצדיק שלה..." דודה, דודה, תפסיקי לבכות, מה יש? "אריק, באמת, מכל הלב... אני מעניקה לך ולכל בני משפחתך את הדירה בת ה-3 קומות שלנו בכפר סבא... חבל לי שתשלם סתם משכנתא ותרוץ סביב עצמך כל היום עם מחשבות מאיפה אני משיג ת'כסף..." וואי וואי... אריק מבלי לשים לב כבר הגיע לגובה 70 אלף רגל מהתלהבות... נתאר לעצמנו, דודה ציונה מזמינה אותו לחתונה של בת הזקונים שלה. "אריק, רק תעשה לי טובה, חשוב לי שתגיע מוקדם..." נו, מתי אריק יגיע? ת'אמת, לא לפני מסדר הפרחים עם מכנסי הברמודה, כן כן, זה שמגיע בשעה 14:00 בצהריים... אריק אריק, מחר בבוקר תפילת שחרית, פה זה כבר לא וילה בכפר סבא, מדובר פה על כל המציאות שה' מעניק לך, נתינה בלתי פוסקת... לא מגיע לקב"ה שתגיע קצת יותר בזמן, 4 דקות לפני שכולם מגיעים... לומר כל מילה ומילה מהסידור... זה נקרא לקנא לאלוקים!! נפלא!

המריבה 'עליך' ולא 'איתך'

מבאר הרב במתק שפתיו, האפשרות להתקרב לאלוקים גדלה בימי בין המצרים. כשהילד מוצלח לא חכמה לאהוב אותו. כשהילד רע ומתמודדים איתו, נלחמים 'עליו' ולא 'איתו', כאן מתגלה שיא האהבה! כשיש דוחק, מיצר, קושי, פה אנחנו מגלים שהוא נלחם עלינו, לא לייסר אותנו אלא ליישר אותנו! אם אלוקים היה רב איתנו, הוא היה נותן לנו ויזה, טיסה לקנדה על חשבוננו, לא רוצה קשר. אבל אלוקים מעוניין בקרבתנו, ולכן הוא שולח לנו נודניקים מסביב כדי להזכיר לנו: אני רוצה אתכם, תחזרו אלי חזרה...

כעת הספירה לאחור של ימי בין המצרים מקבלת כיוון חדש. אנחנו מתקרבים לדובדבן שבקצפת, ליו בו נשב על הרצפה, נעצור את החיים ונכריז "אנו לא ממשיכים עד שאתה מגיע!" לא טוב לנו בחיים של ריחוק מה', נשכנע את האלוקים - משתלם לך לחזור... אני אהיה אדם טוב יותר לשכן שלי, לגיס שלי, לחמי...

ונסיים בדבריו המתוקים של הרב משה ששון שליט"א: החיות האמיתית היא היניקה משורש החיים שבאור פני המלך, אנו מצוויים להשכיל ולזכור לדורות שבחורבן הבית נחסר לנו משהו בנשמת החיים, וכעת אין חיינו חיים אמיתיים אלא מדומים, צורת חייו של היהודי היא חיות רוחנית מרוממת בקרבת ה'. מדהים!

שנזכה לפתוח את הדלת ונכניס את ה' לליבנו, זה הזמן להזמין - אבא ממתין לכולנו.

שבת שלום
רן אהרן בן ישעיה

שמונה עשרה דקות

ג'וני בדילמה. מצד אחד טיסה שאמורה להניב כסף רב ולמלא את חשבון הבנק שלו, ומצד שני הקשר הגדול עם אבא. וכך במשך 18 דקות הם מתווכחים, לבסוף הוא יורד והטיסה יוצאת בלעדיו.

כן. הרשעים הארוזי בן לאדן וחבריו תכננו ששני המטוסים יכנסו בבת אחת למגדלי התאומים, ואז הנזק יהיה עצום. אך 18 דקות של 'עיכוב', של קנאה לאלוקים, של לב יהודי שלא מוותר ולא מוכר את הקשר תמורת כל הון שבעולם - הביאו להצלחה גדולה לג'וני, ולא לפי אנשים שהספיקו לברוח אחרי הפיצוץ הראשון.

עכשיו נתבונן, היו שם גוים ויהודים (גם לגוים יש מצוות) כל המצוות והזכויות של אותם שברחו, הם וילדיהם ונכדיהם עד סוף כל הדורות, נזקפים למעשה אחד 'קטן' של יהודי גדול שחושב על כבוד אביו שבשמים. גם אנחנו בפעולות שנראות קטנות, אך הן מלוות במסירות נפש ובהקרבה לבורא, יכולים להציל אלפים מבלי לדעת על כך.

סיפור השבוע

הסיפור הבא מוכר לכולנו, אך הפעם נרד קצת יותר לעומק... פעולות קטנות בעולם הזה יתפרשו לנו כענקיות לעתיד לבוא...

ג'וני לאובר, יהודי בעל ממון שנסיעותיו מעיר לעיר בארה"ב פשוטות ותדירות, ממש כמו שאנו נוסעים מבר אילן לשוק מחנה-יהודה, על דבר אחד אינו מוותר - לפני העסקים - אני עסוק! לא מפריעים!

את התפילין הוא קיבל במתנה מסבו תוך כדי ברכת הדרך: "התפילין", הוא אומר, "קושרים אותך לאלוקים לא רק בזמן ההנחה אלא גם בנחיתה..."

ומעשה שהיה כך היה: בהמתנה בטרמינל בבוסטון נשכחו התיק עם התפילין. והנה ג'וני מוצא את עצמו מנהל משא ומתן עם דיילת שלא מבינה מימינה ומשמאלה בדברים שבקדושה. "סורי, אבל התפילין או הטיסה. 5 דקות אנחנו לא מחכים". כאן כבר אנשים בעלי רגש התערבו: "אנחנו מוכנים להמתין, תני לו להביא את התפילין ובינתיים נשתה כוס קפה..." הצעה מפה, הצעה משם, והיא בשלה - אתה יורד ולא חוזר!

לע"נ נעימה בת רוזה

להצלחת משפחת דוגה

לתרומות, הקדשות, לקבלת העלון במייל וכן לחלוקה באזור המגורים: 052-7680962 neraharon1@gmail.com

לשמיעת שיעורי מורנו הרב מרקוביץ חייגו לקול הלשון - 03-6171111 ובזיהוי קולי לומר את שם הרב

וכן לשמיעת שיעורי הרב רן אהרן בן ישעיה (קול הלשון) חייגו 073-3211786 שלוחה 11